

Procyonin ensimmäisten uudisasukkaiden kauhea loppu

Mari Swaruu: Hei taas, toivottavasti teillä menee oikein hyvin. Kiitos, että liityit tänne vielä kerran. Olen Mari Swaruu.

Muistutuksena, Procyon on kolmas planeetta, joka kiertää Plejadilaista Taygetaa, joka tunnetaan myös nimellä 19 Tauri, joka on binäärijärjestelmä yhdessä valkoisen kääpiötähden Sadicleyan eli 19 Tauri B:n kanssa.

Selvittääkseni asioita, sanoin yhdessä äskettäisistä videoistani, että Procyon-planeetalla ei ollut mitään tekemistä Procyon-tähden kanssa. Tutkiessani planeetan historiaa löysin uutta tietoa siitä, miksi sitä kutsutaan tällä tavalla.

Taygetaa kiertävä Procyon-planeetta on saanut nimensä siitä, mitä ensimmäiset ihmiset, jotka löysivät ja kartoittivat sen kauan sitten, päättivät kutsua sitä. Ja ne olivat prokyonilaisia tutkimusmatkailijoita, jotka olivat hyvin kaukana tähdestään Procyonista, jota kutsutaan myös Alpha Canis Minorikseksi, ja planeetastaan, joka on Canis Minorin tähdistössä, joka on pienempi kahdesta Orionin metsästäjän koirasta yötaivaalla. He kartoittivat planeetan, mutta he eivät vaatineet sitä itselleen, eikä heistä ole tietoja, jotka olisivat kartoittaneet muita 19 Tauria kiertäviä planeettoja. Ja tämä kesti kauan ennen kuin ensimmäiset lyyrialaiset uudisasukkaat saapuivat Taygetaan.

Kun tähtialuksen miehistö saapuu uudelle ja aiemmin tutkimattomalle planeetalle, heidän on noudatettava tiukkoja tutkimuskäytäntöjä saadakseen selville, mitä vaaroja siellä voi olla. Ensinnäkin heidän on tutkittava sen ilmakehässä olevia alkuaineita ja kemikaaleja nähdäkseen, kuinka sopiva se on hengittää ihmislyrialaisille. Suurin osa planeetoista, jotka ovat ilmeisesti asumiskelpoisia, hylätään niiden ilmakehän koostumuksen vuoksi, vaikka se voisi olla sopiva monimutkaiselle elämälle, yksinkertaisesti siksi, että siellä ei voi hengittää.

Ilmakehän jälkeen ja vaikka sen tutkimus antaakin tutkijoille monia tärkeitä vihjeitä siitä, millaista ekologiaa planeetalla on, heidän on seuraavaksi tutkittava sen biologiaa tarkasti ja etsittävä kaikenlaisia vaarallisia lajeja alkaen kasveista ja sienistä niiden itiöineen ja siitepölystä ja siemeniä ja mitä tahansa uusia ja tuntemattomia lajeja, jotka voivat olla vaaraksi planeetan tutkijoille ja tuleville uudisasukkaille. Seuraavaksi heidän on tutkittava sen suurempia ja monimutkaisempia eläviä organismeja, sen eläimiä ymmärtääkseen, mikä voi olla uhka, miten ja miksi.

Ensimmäiset lyyrialaiset siirtolaiset, jotka pakenivat matelijoiden ja pitkien harmaiden takaa-ajoja Orionin sotien ja suuren laajentumisen aikana, saapuivat ensin planeetalle Temmer, joka on super-asuttava planeetta, joka on lähinnä Taygetaa, kuten selitin aiemmissa videoissa.

Temmer on äärimmäisen ystävällinen ihmislyrialaiselle biologialle kaikin mahdollisin tavoin, alkaen puhtaasta ja hapekkaasta ilmakehästä, hyvästä ilmastosta ja myös yhteistyöhön ja symbioosiin perustuvien ekosysteemiensä vuoksi.

Temmerillä ei ole petoeläimiä, tuskin missään on mainitsemisen arvoista myrkyä, ja sen kasvi- ja eläinelämä on ystävällistä tai neutraalia ihmisen lyyrialaiselle elämälle. Temmer on suunnilleen niin lähellä ideaalisen planeetan käsitystä kuin voit päästä.

Ensimmäiset lyyrialaiset uudisasukkaat, jotka myöhemmin alkoivat kutsua itseään Taygetalaisiksi, pitivät tätä planeettaa erittäin mukavana ja ravitsevana heille, ja jonkin ajan kuluttua he alkoivat oman turvallisuutensa vuoksi tutkia ja kartoittaa Taygetan tähtijärjestelmän kolmea muuta planeettaa. seuraava planeetta, jonka he tutkivat, oli Erra.

He huomasivat suureksi ilokseen, että se on myös planeetta, joka on melkein täydellinen paikka asua, ja ainoa ongelma oli sen erittäin kylmät talvet. Tutkittuaan sen biologiaa he huomasivat, että se oli paljon samanlainen kuin Temmerin, symbioottinen ja ystävällinen ihmislyyrialaisille eikä siinä ollut mitään vaarallista mainitsemisen arvoista.

Kuten oli odotettavissa, uudet Taygetalaiset omistivat planeetan sivilisaatiolleen siirtyessään Procyon-planeetalle, kolmannelle Taygetaa kiertävälle planeetalle. Vaikka varhaiset taygetalaiset olivat lähettäneet luotaimia ja laivoja kartoittamaan Procyonia sen kiertoradalta, he eivät tutkineet sitä tarpeeksi tarkasti tällä tavalla, koska he suunnittelivat lähettävänsä sinne riittävän pian 50 miehen ja naisen tutkimusryhmän. Tämä oli kauhea virhe, koska historiallisten asiakirjojen mukaan he pitivät virheellisesti itsestäänselvyytenä, että Procyonin biologia olisi myös symbioottista ja ystävällistä, kuten se on kahdella muulla edellisellä planeetalla, Temmerillä ja Erralla. Loppujen lopuksi miksi Procyon olisi erilainen, koska ne ovat samassa tähtijärjestelmässä?

50 Taygetan matkailijaa, miehiä ja naisia, saapuivat Procyoniin kahdella pienellä tähtialuksella, jotka ovat samankaltaisia kuin nykyään käytetty hävittäjäluokka, vaikkakin paljon primitiivisempi. He asettivat perusleirinsä rauhalliselle rannalle lähellä planeetan päiväntasaajaa. Heidän leirinsä oli tehty kokoontaittuvista valmiiksi rakennetuista rakenteista, jotka voivat liittyä toisiinsa useilla tavoilla muodostaen suuremman rakennelman ja voivat myös laajentaa sen kokoa joka suuntaan, koska lisää voidaan lisätä modulaarisella tavalla, paljolti kuten Lego-lelu.

Vaikka he huomasivat voimakkaan painovoiman, uudet tutkimusmatkailijat eivät pitäneet sitä suurena ongelmana, joten ensimmäiset päivät olivat tyynejä ja rauhallisia, täynnä toivoa ja odotuksia planeetan kolonisaatiosta.

Pian ongelmia alkoi tulla, kun hyönteiset ja mm. suuret aggressiiviset myrkylliset ampiaiset pistivät miehistön jäseniä. Tämä vaati tutkijoiden kaksi ensimmäistä henkeä sen jälkeen, kun heitä pistettiin massiivisesti yhdellä heidän tutkimusmatkastaan syvemmälle planeetalle, kun heitä ei saatu perusleirille/tukikohtaan riittävän nopeasti.

Näyttää siltä, että ensimmäisillä tutkimusmatkailijoilla kesti liian kauan huomata, että vaikka suurin osa Procyonin biologiasta on myös symbioottista, monet muut elämänmuodot ovat loisia ja jopa lihansyöjiä ja täten erittäin vaarallisia.

Vaikka heitä varoitettiin Procyonin vaarallisista lajeista tämän valitettavan tapauksen yhteydessä, he jatkoivat planeetan ja monien sen alueiden tutkimista, enimmäkseen jalan, koska he rakastivat telttailua ja patikointia.

Kun viikot muuttuivat kuukausiksi, he alkoivat huomata, että Procyonin kesä oli äärimmäisen kuuma ja kostea, satoi joka päivä, mikä jätti leirin tukoksi ja täyteen mutaa, mikä sai myös verta imevien hyönteisten määrän räjähtämään sellaisiin määriin, joita he eivät olleet koskaan nähneet ennen, siihen pisteeseen, jossa oli lähes mahdotonta mennä ulos ilman suojavaarusteita, mikä teki tutkimisesta erittäin epämiellyttävää kuumien olojen takia.

Kun sää muuttui ja taas viileni, he jatkoivat jalan tutkimusmatkaansa, jossa eräänä päivänä he törmäsivät laumaan lehmän kaltaisia olentoja, joita suuret petoeläimet olivat syöneet kamalalla tavalla, jota he eivät olleet koskaan ennen nähneet. Vaikka tämän toteaminen oli heille hyvin hälyttävää, he katsoivat, että isot kissat, periaatteessa panterit olivat hyökkäyksen toteuttajana, jotka oli havaittu asuttavan planeettaa. Ja vaikka he olivat epäonnistuneet huomata, että tällainen hyökkäys, lehmäpopulaation tuhoaminen yhdellä suurella iskulla on epätyypillistä suurten villikissan käyttäytymistä.

Eräänä onnettomana yönä, kun kaikki 48 uudisasukasta nukkuivat modulaarisessa perusleirissään, he alkoivat kuulla ulkopuolelta outoja liikkeitä, mukaan lukien paukutusta, ikään kuin joku haluaisi murtautua sisään heidän metallioivistaan. Neljä vapaaehtoista, kaikki miehiä, päättivät mennä ulos katsomaan, mitä tapahtuu, kaikki raskaasti aseistettuina valonheittimien valaistuessa yön leirin ympärillä. Kun he poistuivat, he eivät olleet edes sulkeneet modulaaristen rakennustensa ovea ennen kuin heidän kimmppuun hyökkäsi suuri lihansyöjien häijy lauma, joita he eivät olleet koskaan ennen nähneet; he olivat heille täysin tuntemattomia.

Kauheat olennot olivat laiha karhun kokoisia, mutta niillä oli suuret häntät ja suuret, lyhyet krokotiillisuut täynnä teräviä hampaita ja ne liikkuivat erittäin nopeasti kaikilla neljällä jalalla. Sitten ne astuivat modulaariseen rakennukseen hyökkäten ja syöden valmistautumattomat taygetalaiset, jotka yllätettiin täysin, eikä useimmilla ollut mahdollisuutta selvitä.

Viisi miestä ja kaksi naista onnistuivat barrikoimaan itsensä yhteen keittiöiden takana olevista säilytyslokeroista, jossa he kestivät tuntemattoman ajan sinä yönä kunnes tulivat myös syödyksi. Barrikoidut ovet romahtivat olentojen voiman alla, koska niitä ei oltu suunniteltu sellaiseen äärimmäiseen tilanteeseen.

Ulkona kolme miestä, jotka olivat alun perin menneet katsomaan, mitä tapahtuu, selvisivät, lähinnä siksi, että he olivat täysissä varusteissa ja raskaasti aseistettuina kineettisillä kivääreillä ja plasmakivääreillä, joilla he onnistuivat tappamaan useita olentoja, mutta eivät riittäneet pitämään kauheaa hyökkäystä loitolla, sillä olennot ohittivat heidät nopeasti.

Loput kolme miestä juoksivat viidakkoon yöllä, ampuen heidän perässään olevia olentoja. He onnistuivat tekemään suojan kaatuneen puunrungon taakse, yrittäen silti päästä kahdelle pysäköidylle tähtialukselle lähellä hyökättyjä modulaarisia rakennuksia. He ampuivat tiensä viidakon läpi yöllä, mutta olentoja oli liikaa, joten he eivät voineet lähestyä tähti-aluksia, jotka eivät tuolloin olleet tarpeeksi kehittyneitä liikkumaan yksin heidän pelastamiseksi.

Kun olennot seurasivat kolmea henkensä puolesta taistelevaa miestä, he onnistuivat juoksemaan jyrkänteen rinteeseen, jossa he onnistuivat kiipeämään tarpeeksi korkealle tehdäkseen viimeisen selviinjäämistaistelun, kun he huusivat apua kommunikaattoriensa kautta.

Miehet olivat loukussa kallion päällä olevan tasaisen tilan huipulla, lyhyen matkan päässä viidakon maasta, ja heitä ympäröivät aggressiiviset olennot, joita he eivät olleet koskaan ennen nähneet. Isot kissamaiset lisko-olennot hyppivät toistensa päälle ja kiipesivät kalliolle päästäkseen miesten luo, joilla ei silloin ollut enää ammuksia, mukaan lukien plasmakiväärit, koska niiden voimakennot olivat lopussa. Heidän täytyi puolustaa itseään vain viimeisillä resursseilla veitsillä ja miekoilla, jotka muistuttivat kooltaan ja muodoltaan japanilaisia katanoita. Ne kestivät useita tunteja aamunkoittoon asti, kun Errasta lähetetty hävittäjäluokan tähtialus vihdoinkin saapui heidän pelastukseensa.

Alus ampui useita laukauksia alla oleviin olentoihin, jotka tuskin juoksivat karkuun, kun se kiersi poimimaan kolme elonjäänyttä. Aluksen eturamppi avautui, ja miehet hyppäsivät alukseen, joka myöhemmin kiersi rakennuskompleksin eivätkä löytäneet merkkejä taygetalaisesta elämästä.

Myöhemmin, samana päivänä Procyonilla, saapui sinne muita aluksia raskaasti aseistettujen taygetalaisten kanssa, joilla oli kauhea tehtävä tunnistaa mitä oli useista ruumiista jäljellä ja tutkia mitä oli juuri tapahtunut. 45 ihmistä, miehiä ja naisia, kuoli siellä sinä kauheana yönä; vain kolme selvisi hengissä taitojensa ja raskaan aseistuksen vuoksi.

Monet asiat johtivat tällaiseen kauheaan tapaukseen. Ensimmäkin kolonistit pitivät itsestäänselvyytenä, että Procyonin biologia oli yhtä ystävällistä kuin Temmerin ja Erran biologia. Se oli kauhea virhe. He eivät ymmärtäneet kaikkia siellä olevia olentoja, kuten heidän olisi pitänyt ennen sellaisen hauraan pysyvän leirin perustamista sinne.

Nykyään tiedetään, että hyökkäyksen suoritti tai teki planeetan matelijapohjaisia alfapetoeläimiä, jotka nykyään tunnetaan nimellä Gunahabullit (Gunahabul). Niitä voidaan löytää käyskentelmässä yksin tai suurissa määrin aivan kuten susilauma. Ne piiloutuvat päiväsaikaan Procyonin vuorten luoliin ja rakoihin ja tulevat ulos metsästämään yöllä.

Niillä on hirvittävä taipumus tuhota saaliinsa lähes sukupuuttoon asti, ja näin oli luultavasti sinä yönä, koska uudisasukkaat olivat luultavasti ainoa ruoka, joka heillä oli lähellä heitä, ja he olivat varmasti hyvin nälkäisiä. Taygetan uudisasukkaat tutkivat aluetta huolimattomasti ja meluisasti jättäen selkeän jäljen läsnäolostaan sinne, minkä ansiosta heitä oli helppo seurata takaisin perusleirilleen.

Ne ovat edelleen ongelma tai uhka Procyonin taygetalaiselle väestölle tähän päivään asti, vaikka ne ovatkin nyt tietyillä planeetan alueilla, joita ei suositella tutkimaan. Nämä olennot eivät ole Procyonin alkuperäiskansoja, sillä nykyään tiedetään, että ne asuvat myös useilla Orionin yleisen alueen planeetoilla.

Joku, luultavasti reptiliaanit, kylvi heidät Procyoniin kauan sitten, mutta heidän motiivinsa on edelleen tuntematon. Ne ovat erittäin vahvoja ja joustavia, ja ne kestävät useita laukauksia ennen kuin ne kuolevat.

Tuolloin varhaisissa plasmakivääreissä oli voimakkenno, joka, vaikka se oli kokoonsa nähden erittäin tehokas, oli rajallinen teholtaan. Nykypäivän Taygetan plasmakivääreissä on pieni nollapistereaktori virtalähteenä, mikä antaa niille lähes rajattoman tulikapasiteetin ilman uudelleenlatausta, maksimilaukauksen ollessa lähes 180 laukausta minuutissa. Niitä rajoittaa vain itse fyysisen aseiden vastus ja kesto, joka lopulta kuluu, mutta monien vuosien käytön ja lukemattomien laukausten jälkeen.

Tämä surullinen tapaus on nyt oppikirjaesimerkki kolonisaatiovirheistä, ja sitä opetetaan sotilashenkilöstölle ja tuleville tutkimusmatkailijoille Taygetan kouluissa.

Toivottavasti pidit videostani. Kiitos, että tilaat ja jätät myös tykkäyksen. Arvostan sitä suuresti, ja toivon näkeväni teidät täällä ensi kerralla, ystäväni.

Rakkaudella,

Mari Swaruu

Suomentanut: Vesa Äijälä – suomengalaktinenliitto.net